

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3128/2023. (III. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 38.G.41.499/2019/5. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 38.G.41.499/2019/8. számú végzése, valamint a Fővárosi Ítéltábla 9.Pkf.35.420/2020/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság képviselőjében a Forgács és Kiss Ügyvédi Iroda a Fővárosi Törvényszék 38.G.41.499/2019/5. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 38.G.41.499/2019/8. számú végzése, valamint a Fővárosi Ítéltábla 9.Pkf.35.420/2020/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó szerint a támadott végzések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [2] 2. Az indítványozó az ügy előzményeként a következőket adta elő. Az indítványozó egy konzorcium tagjaként közbeszerzési eljárásban vett részt egy önkormányzat által kiírt eljárásban szennyvíztisztító megvalósítására. Az általa benyújtott részvételi jelentkezés egy olyan tervező nevét tartalmazta, aki a kiíró oldalán is tevékenykedett, ezért a konzorcium jelentkezését érdemi vizsgálat nélkül, összeférhetetlenségre hivatkozva érvénytelenítette. A konzorcium a Közbeszerzési Döntőbizottság (a továbbiakban: KDB) előtt jogorvoslattal élt, amit a KDB D.568/2005. számú határozatával elutasított. A konzorcium a KDB döntését megtámadta a bíróság előtt, ami alapján eljárva a Fővárosi Bíróság 19.K.33.793/2005/13. számú ítéletével a KDB döntését helybenhagyta. A konzorcium az elsőfokú döntés ellen fellebbezéssel élt, amelyben hivatkozott az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) 2005. március 3-i Fabricom-döntésre (ld. C-21/03 és C-34/03 egyesített ügyek). A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett. Az EUB 2009. október 15-i Hochtief AG és Linde-Kca-Dresden GmbH kontra Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság ítélete, C-138/08, ECLI:EU:C:2009:627 (a továbbiakban: az EUB C-138/08. sz. ítélete) alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság határozatát helybenhagyta. A döntés ellen a konzorcium felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Legfelsőbb Bíróság előtt, ami Kfv.VI.39.111/2010/17. számú ítéletével hatályában fenntartotta a másodfokú bíróság ítéletét. A Legfelsőbb Bíróság ítélete ellen az indítványozó alkotmányjogi panasszal élt, amelyet az Alkotmánybíróság 749/D/2011. AB végzésével visszautasított.
- [3] Ezzel egyidejűleg az indítványozó perújítási kérelmet terjesztett elő részben a Fabricom-döntésre, részben az alapügy során előzetes döntéshozatali eljárásban hozott EUB C-138/08. számú ítéletre hivatkozva. A perújítási kérelmet – végső fokon – a Fővárosi Törvényszék 1.Kf.650.311/2013. számú határozatával elutasította, továbbá nem tartotta indokoltnak az indítványozó által felvetett előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését sem.
- [4] Az indítványozó ezt követően a közbeszerzésről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 351. §-a alapján a közbeszerzési eljárásban való részvétellel kapcsolatban felmerült költségeinek és az azután járó kamatok megtérítésére kérte kötelezni az önkormányzatot. A Fővárosi Törvényszék 7.G.44.740/2014/10. számú ítélete jogellenesség bizonyítottságának hiányában a keresetet elutasította. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokon eljáró bíróság 29.Gf.40.409/2015/10. számú ítélete helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését, ami ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett. Az EUB C-300/17. számú ítélete alapján a Pfv.V.21.421/2018/9. számú ítéletével a másodfokú bíróság döntését a Kúria hatályában fenntartotta.
- [5] Az indítványozó perújítást kezdeményezett a 2018. augusztus 7-i Hochtief AG kontra Budapest Főváros Önkormányzata ítéletre, C-300/17, ECLI:EU:C:2018:635 (a továbbiakban: az EUB C-300/17. számú ítélete), valamint a 2019. július 29-i Hochtief Solutions AG Magyarország Fióktelepe kontra Fővárosi Törvényszék ítéletre

C-620/17, ECLI:EU:C:2019:630 (a továbbiakban: az EUB C-620/17. sz. ítélete) hivatkozva. A Fővárosi Törvényszék 38.G.41.499/2019/5. számú végzésével a perújítást nem tartotta megengedhetőnek, mivel az indítványozó kérelme elkésett, ui. elmulasztotta a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 261. § (1) bekezdése szerinti határidőt. Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla 9.Pkf.35.420/2020/2. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék végzését helybenhagyta. Egyúttal utalt arra, hogy a Kúria Pfv.V.21.421/2018/9. számú ítélete a C-300/17. számú ítéletben foglaltakat figyelembe vette.

- [6] 3. Az indítványozó ezt követően fordult Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Fővárosi Törvényszék 38.G.41.499/2019/8. számú végzéssel kiegészített 38.G.41.499/2019/5. számú végzése, valamint a Fővárosi Ítéltábla 9.Pkf.35.420/2020/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése alapján.
- [7] Az indítványozó szerint a tisztességes eljáráshoz való joga azért sérült, mert a támadott bírósági döntések szerint a perújításra nyitva álló határidőt nem a felülvizsgálati eljárásban hozott döntés kézhezvételétől, hanem a jogerős ítélet kézhezvételétől kell számítani. A tisztességes eljáráshoz való jogot sérti az is, hogy a bíróságok az egymással összefüggő perújítási okokat „mesterségesen szétválasztják”, és ezzel sérül a hatékony jogorvoslathoz való jog is. Az indítványozó szerint számára csak a felülvizsgálati eljárásban hozott döntésből vált világossá, hogy „mely tények, bizonyítékok és jogerős határozatokkal egy tekintet alá eső EUB ítéletek maradtak figyelmen kívül és ezért csak a Kúria ítéletének kézbesítésével került abba a helyzetbe, hogy perújítással tudjon élni”. Az EUB C-300/17. számú ítélete is a Kúria eljárása alapján született. A támadott bíróság döntései az indítványozó szerint hátrányára értelmezték azt a körülményt, hogy felülvizsgálati eljárást kezdeményezett, és ezzel megfosztotta az indítványozót a perújítás lehetőségétől.
- [8] Az indítványozó szerint a Fővárosi Ítéltábla megállapításával ellentétben a Kúria nem teljes egészében vette figyelembe az EUB C-300/17. számú ítéletet. Álláspontja szerint a régi Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem szükséges, hogy az el nem bírált jogerős határozat novum legyen. Mivel az indítványozó szerint a perújítási kérelme megfelel annak az értelmezésnek, miszerint az alapperben el nem bírált döntést a bíróság nem vonta mérlegelési körébe, ezért a perújítási kérelmével kapcsolatos döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) cikkét, így különösen a hatékony bírói jogvédelem követelményét, és a bírósághoz fordulás jogának részeként a jogorvoslati kérelem érdemi megvizsgálása követelményét
- [9] 4. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálja, hogy az indítványi kérelem megfelel-e az Abtv. és az Ügyrend szerinti befogadási feltételeknek.
- [10] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz előterjesztésének a sérelmezett döntés közlésétől számított 60 napon belül terjeszthető elő. A Fővárosi Ítéltábla 9.Pkf.35.420/2020/2. számú végzését 2020. augusztus 17-én kézbesítették az indítványozónak. Az indítványt 2020. október 16-án nyújtotta be az indítványozó a Fővárosi Törvényszékre, vagyis az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitvaálló 60 napos határidőn belül, vagyis az indítvány határidőben benyújtottnak minősül.
- [11] 4.2. Az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt egyes követelményeknek részben nem felel meg. Bár az indítvány pontosan megjelöli a támadott bírósági döntést és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, az általa vélt alaptörvény-ellenességet azonban az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben nem indokolja kellően, az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét indokolja, és ezeket az indokokat az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt alapjog sérelmére is kiterjeszti. Utal arra is az Alkotmánybíróság, hogy a perújítás mint rendkívüli jogorvoslat keretében a panasszal támadott jogerős bírósági döntés kapcsán a jogorvoslathoz való jog sérelme nem vetődik fel, ha jogorvoslati jogát az alapperben, illetve a perújítás megengedhetőségéről rendelkező elsőfokú bírósági döntéssel szemben az indítványozónak lehetősége volt gyakorolni. Ezért az Alkotmánybíróság kizárólag az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére irányuló indítványi kérelmet vizsgálta a továbbiakban.
- [12] 4.3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján alkotmányjogi panaszt Alaptörvényben biztosított jog sérelmére lehet alapítani. Az Abtv. 29. § értelmében a törvényi elvárásoknak egyébként megfelelő alkotmányjogi panasz érdemben akkor vizsgálható, ha az a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmaz, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. A perújítás megengedhetőségét elutasító

jogerős döntés esetén az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján kizárólag a perújítás megengedhetősége kérdésében hozott bírósági döntéseket vizsgálhatja [ld. 1/2019. (XI. 25.) AB Tü. állásfoglalás].

- [13] Az indítványban felvetettek a régi Pp. 260. § (1) bekezdésének bíróság általi értelmezését és az indítványozó ügyében történt alkalmazását vitatják tartalmilag azon az alapon, hogy az EUB döntését mennyiben vette figyelembe egy másik perben a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott döntése.
- [14] Az Alkotmánybíróság utal korábbi döntéseiben tett megállapítására, miszerint „[a régi Pp.] 260. § (1) bekezdés a)–d) pontjai, valamint 262/A. §-a olyan kógens rendelkezések, amelyek kimerítő jelleggel határozzák meg a perújítás lehetséges okait, és azok kibővítésére a jogalkalmazónak nincs felhatalmazása, mint ahogy az Alkotmánybíróság és az EUB jogállásának, tevékenységének, az előttük folyó eljárásoknak az összehasonlítására sem rendelkezik ebben az összefüggésben kompetenciával a bíróság. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a polgári perrendi szabályozás jellegadó sajátosságaira, így különösen a perújítás, mint rendkívüli perorvoslat kivételes voltára figyelemmel az vetne fel alkotmányossági aggályokat, ha a zárt, kógens szabályozást például analógia alkalmazásával kiterjesztően értelmezné a jogalkalmazó, mivel az ilyen értelmezés meghaladná az Alaptörvény 28. cikke által meghatározott értelmezési kereteket, *contra legem* jogalkalmazáshoz, lényegében jogalkotáshoz vezetne.” {3257/2020. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [29]; 3486/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [31]}
- [15] Ebből következően a bíróság a régi Pp. 260. §-ának alkalmazása során kötve van a jogalkotó által meghatározott perújítási feltételekhez, s analógia útján nem jogosult kiterjeszteni annak szabályozási körét az EUB döntésére, mivel az *contra legem* jogalkalmazáshoz vezetne. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is utal arra, hogy az indítványozó kizárólag a bírósági döntésekben foglalt jogértelmezést vitatta azon az alapon, hogy a támadott bírósági döntések nem terjesztették ki a perújítás régi Pp. 260. § (1) bekezdésében foglalt feltételeit az EUB döntéseire. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a perújítási feltételek megtartását az Alkotmánybíróság törvényességi szempontból nem bírálja felül, alkotmányossági felülvizsgálatnak akkor lehet helye, ha a bírói döntés az eljárási törvény ellenében nem adja logikus indokát a perújítási kérelem visszautasításának. A jelen ügyben azonban a másodfokú bírói döntés részletesen számot adott a perújítás kérelem visszautasításának indokáról, és a kialakult bírói gyakorlat perbeli esetben való alkalmazásának indokoltságáról {lásd például: 3543/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [19]}.
- [16] Az indítvány másik eleme azt vitatta, hogy miként értelmezték a támadott bírósági végzések az eljárási határidőre vonatkozó szabályokat. Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy a perújítási kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő számítása szabályainak megállapítása jogértelmezési kérdés. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság utal következetes gyakorlatára, miszerint „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}
- [17] Jelen ügyben is megállapítható, hogy az eljáró bíróságok döntésük indokolásában az alapügyben részletesen kifejtettekre visszautalva egyértelműen számot adtak arról, hogy miért, mely jogi érvek mentén tartják megalapozatlannak a perújítási indítványt. Az Alkotmánybíróság nem bocsátkozik annak érdemi vizsgálatába, hogy a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott bírósági döntés helyes volt-e, figyelemmel idézett gyakorlatára. Továbbá jelen ügyben is hangsúlyozza az Alkotmánybíróság, hogy nem tekinthető az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {lásd hasonlóan például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]; 3215/2021. (V. 28.) AB végzés [21]–[22]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatban az alkotmányjogi panasz nem vetett fel új alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést az Alkotmánybíróságnak a XXVIII. cikk (1) bekezdés alkotmányos tartalmát kibontó, és következetesen alkalmazott gyakorlatához

képest {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]–[26]; 17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [41]–[47]; 3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [46]–[56]; 8/2020. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [43]–[50]}.

- [19] 5. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésére és 29. §-ára – az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *ah*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2023. február 28.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1830/2020.

